

Arrest

nr. 273 768 van 8 juni 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
2. X
beiden handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HAUQUIER
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, beiden handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X en die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 18 maart 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. HAUQUIER verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, een echtpaar met twee minderjarige kinderen, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 15 juli 2021 België binnen en verzoeken dezelfde dag om internationale bescherming. Op 7 maart 2022 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de verzoeken kennelijk ongegrond en wordt aan verzoekers internationale bescherming geweigerd. De commissaris-generaal besluit dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend en dat zij verder niet in aanmerking komen voor subsidiaire

bescherming. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 8 maart 2022 aangetekend worden verzonden aan verzoekers.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Yezidi origine afkomstig uit Tbilisi. Begin 2016 begon u een relatie met G.T. (O.V. x.xxx.xxx). Hij behoort tot de Mir stam en u tot de Pir stam en dergelijke gemengde relaties worden binnen de Yezidi gemeenschap niet getolereerd. Jullie werden op gewelddadige wijze geïdoleerd door jullie families. U werd ook geïdoleerd door uw familie omdat u Getuige van Jehova bent. In september 2016 beviel u van jullie dochter M. Op 03/11/2017 traden jullie officieel in het huwelijk. In februari 2018 vroegen jullie internationale bescherming aan in Duitsland. Uw man was echter voorwaardelijk veroordeeld en jullie dienden na enkele maanden terug te keren naar Georgië. De problemen met uw familie en schoonfamilie bleven aanhouden. Eind 2018 beviel u van jullie dochter A.. Op 12/07/2021 reisden jullie naar België waar jullie op 15/07/2021 een verzoek om internationale bescherming indienden. Ter ondersteuning van uw verzoek legt u de volgende stukken voor: uw internationaal paspoort en deze van uw man, jullie huwelijksakte, de geboorteaktes van jullie kinderen, Belgische medische attesten, en Belgische politieke / gerechtelijke documenten m.b.t. uw man.

Kort na jullie aankomst in België kreeg uw man psychische problemen. In augustus 2021 werd hij hiervoor 8 dagen gehospitaliseerd. Uw man werd opgeroepen om op 08/10/2021 te worden gehoord voor het CGVS maar kon zich omwille van medische redenen niet aanbieden. Kort na uw eerste gehoor voor het CGVS heeft uw man u tweemaal op gewelddadige manier bedreigd. Uw man werd opgepakt door de politie en voor 40 dagen geïdoloed. Er werd vastgesteld dat hij lijdt aan paranoïde schizofrenie. Hij krijgt nu medicijnen waardoor hij beter is maar ook heel moe en rustig is.

A. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS I p. 11-13; CGVS uw getuigenis in het kader van de vib van uw man p. 3 & 5) dat u en uw man tot een andere stam behoren waardoor het in de Yezidi gemeenschap niet toegelaten is om een relatie met elkaar aan te gaan. Omwille van jullie relatie werden jullie op gewelddadige manier geïdoleerd door jullie families alsook omdat u Getuige van Jehova bent. Telkens uw man familieleden van hem of van u tegenkwam werd hij tot bloedens toe geslagen en geschopt. U werd meerdere keren opgebeld dat u onmiddellijk naar het hospitaal diende te komen omdat uw man was aangevallen. Door slagen op zijn rug heeft hij er een litteken en ook zijn neus werd bij een aanval gebroken. Het ergste voorval was toen de oudste broer van uw man hem tweemaal met een mes heeft neergestoken. Zijn aders van zijn arm waren doorgesneden, hij bloedde enorm en ging langzaam dood waarop de bureu een ambulance belden. Uw man diende gereanimeerd te worden en werd voor 5 dagen gehospitaliseerd. Ook u werd vaak fysiek door leden van beide families aangevallen. Het ergste voorval was toen u zeven maanden zwanger was en werd geslagen. U kreeg toen een bloeding en werd

onmiddellijk opgenomen in een hospitaal waar men uw baby wist te redden. Er moet worden vastgesteld dat u betreffende deze vele problemen geen begin van bewijs heeft neergelegd. U verklaart (CGVS I p. 13) dat u attesten heeft maar niet meer weet waar ze zijn. Deze verklaring is niet aannemelijk. Redelijkerwijze mag verwacht worden dat indien u en uw man jarenlang op gewelddadige wijze werden gevisieerd door jullie families met verwondingen en hospitalisaties tot gevolg u toch enige bewijskrachtige stukken zou kunnen voorleggen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs hieromtrent houdt reeds een ernstige negatieve indicatie in met betrekking tot de aannemelijkheid van jullie relaas.

Meer nog, u legt hieromtrent een ernstige tegenstrijdige verklaring af. U werd erop gewezen dat indien men medische verzorging krijgt in een hospitaal en er wordt vastgesteld dat de oorzaak van de verwonding een gewelddadige aanval is dan de politie erbij wordt gehaald. U werd hierop gevraagd of dit bij de gewelddadige voorvallen die jullie ondergingen is gebeurd (CGVS I p. 15). U verwees hierbij naar de aanval op uw man waarbij hij tweemaal met een mes werd gestoken en stelde dat de dokter uw man vroeg hoe het kwam dat hij met een mes was gestoken waarop uw man bang was en zei dat hij op het mes was gevallen. U suggereert aldus dat uw man de waarheid verzweeg opdat men de politie er niet zou bijhalen. Verder gevraagd of uw man aldus tegen de dokter zei dat hij zo tweemaal op een mes was gevallen, wijzigd u uw verklaring en stelt u dat uw man aan de dokter zei dat hij in een gevecht door iemand met een mes werd verwond en door iemand met een glas. Gevraagd waarom er dan geen politie in het hospitaal werd bij geroepen, stelt u dat de dokter de politie erbij haalde en dat de dokter hen zei dat uw man aan hem had gezegd dat hij op een mes en een glas was gevallen, dat ze begrepen dat dit niet waar was, dat hij was neergestoken en dat ze verder niks in deze zaak hebben gedaan. U werd erop gewezen dat uw verklaringen incoherent en onaannemelijk waren, waarop u stelt dat indien uw man aanwezig zou zijn hij zijn t-shirt omhoog zou doen om zijn verwondingen te tonen. Er moet worden opgemerkt dat uw man mogelijks tekenen van verwondingen op zijn lichaam heeft maar dat de geloofwaardigheid van de door u beweerde omstandigheden dat hij deze zou opgelopen hebben o.b.v. uw verklaringen wordt ondermijnd. U geeft immers eerst te kennen dat uw man de waarheid verzweeg en stelde dat hij de verwonding bij een val had opgelopen, hierna stelde u dat uw man daadwerkelijk aan de dokter zei dat hij in een gevecht was verwond, waarna u merkwaardig genoeg verklaarde dat de dokter aan de politie zei dat uw man beweerde te zijn gevallen en dat ze begrepen dat dit niet waar was. Dergelijke incoherente en volatiele verklaringen maken dat uw relaas niet doorleefd overkomt waardoor de geloofwaardigheid ervan verder ernstig wordt ondermijnd.

Nog wat de aanval met een mes op uw man betreft, hetgeen u omschrijft als het meest ernstige incident dat uw man heeft meegemaakt, blijkt uit uw verklaringen (CGVS I p. 13) dat dit in 2019 plaatsvond. In het kader van uw getuigenis over het verzoek van uw man stelt u echter (p. 4-5) dat dit 1 à 2 maand voor jullie vertrek in februari 2018 naar Duitsland was, i.e. eind 2017 of begin 2018. De vaststelling dat u het meest erge - bijna dodelijke incident dat uw man meemaakte dermate verkeerd in de tijd situeert t.a.v. een duidelijk referentiepunt, hetgeen jullie vlucht uit jullie land van herkomst en het inroepen van internationale bescherming in een derde land toch is, ondermijnt bijkomend op zwaarwichtige wijze de geloofwaardigheid van het relaas.

Uit uw verklaringen blijkt ook (CGVS I p. 3-4, 10) dat jullie omwille van de problemen met jullie familie een paar keer zijn verhuisd. Zo verbleven jullie voor jullie reis naar Duitsland begin 2018 anderhalf jaar à twee jaar in Kachetie en na jullie terugkeer tot aan jullie vertrek naar België ongeveer drie jaar en een half ondergedoken in Kachetie, dat u omschrijft als een dorp in de gelijknamige provincie. Bij de DVZ (Verklaring pt. 10) stelde u daarentegen dat jullie van 2018 tot aan jullie vertrek in juli 2021 in het dorp Lagodekhi leefden. Bij confrontatie (CGVS I p. 17) antwoordt u eerst naast de kwestie als dat jullie op verschillende adressen in Tbilisi hebben gewoond. Bij verdere confrontatie stelt u niet te weten waarom u bij de DVZ zei dat jullie toen in Lagodekhi woonden en dat jullie daar nooit hebben gewoond. Bij de DVZ (Verklaring pt. 10) maakte u nergens melding van een verblijf in een dorp genaamd Kachetie en stelde u dat jullie voor de reis naar Duitsland op verschillende adressen in de wijk Gldani van de stad Tbilisi woonden. De vaststelling dat u dermate tegenstrijdige verklaringen aflegt over de locatie waar jullie jarenlang ondergedoken leefden voor jullie families ondermijnt verder op zwaarwichtige wijze de geloofwaardigheid van uw relaas.

Het is ook merkwaardig dat jullie na het indienden van jullie verzoek om internationale bescherming in Duitsland na een verblijf van slechts enkele maanden reeds terugkeerden naar Georgië. Uit uw verklaringen blijkt (CGVS I p. 9-10; CGVS uw getuigenis in het kader van de vib van uw man p. 4) dat uw man voor u hem leerde kennen voorwaardelijk veroordeeld was tot 5 jaar gevangenisstraf na een gevecht in dronken toestand in Tbilisi. Om geen problemen te krijgen zijn jullie daarom teruggekeerd. Hij diende zich immers maandelijks aan te melden bij de politie. Voor jullie vertrokken kaartte uw man dit aan bij de

politie die hem vroegen om hen maandelijks 100€ op te sturen, hetgeen volgens u een legale maatregel is. Omdat jullie echter soms het geld niet hadden zei de politie dat jullie dienden terug te keren of dat ze anders een opsporingsbericht via Interpol zouden versturen. Vooreerst moet worden vastgesteld dat jullie van deze overeenkomst met de politie noch van hun vraag om terug te keren of dat uw man anders via Interpol zou geseind staan, enig bewijsstuk voorleggen. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat jullie slechts een heel korte tijd in Duitsland verbleven, volgens uw verklaring bij de DVZ (pt. 32) 2,5 maanden, voor het CGVS (I p. 10) 5 à 6 maanden. Deze incoherentie is niet zonder belang. Indien jullie zoals u aanvankelijk stelde slecht 2,5 maanden in Duitsland verbleven, is het merkwaardig dat u verklaart dat jullie 'soms' de gevraagde 100€ niet konden betalen. Redelijkerwijze kan verwacht worden dat indien jullie de ingrijpende stap nemen om jullie land te ontvluchten en er hieraan verbonden was dat jullie maandelijks 100€ dienden te betalen aan de Georgische politie, jullie zouden maken dat jullie deze som gedurende een zekere tijd konden betalen.

Zelfs indien hier enige waarheid zou kunnen aan worden gehecht is het ook merkwaardig dat jullie zouden terugkeren naar Georgië opdat uw man zich in orde zou kunnen stellen met de voorwaarden die hem waren opgelegd, dit terwijl jullie volgens uw beweringen voor jullie vlucht uit Georgië dermate zwaar werden geïsoleerd door jullie families, met bijna de dood van uw man tot gevolg (althans volgens één versie van jullie relaas), dat jullie internationale bescherming aanvroegen in Duitsland. De eventuele sanctie(s) die uw man zou riskeren omdat hij de voorwaarden van zijn straf had geschonden, wegen niet op tegen de door u beweerde gewelddadige levensbedreigende incidenten die jullie kenden met jullie familie waardoor jullie zich zelfs genoodzaakt zagen om reeds voor jullie vertrek naar Duitsland ondergedoken te gaan leven op diverse plaatsen.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat leden van Mir en Pir stam geen relaties met elkaar mogen aangaan en dat u wist dat uw relatie met uw man daarom niet zou worden aanvaard. Gevraagd hoe uw familie op de hoogte kwam van jullie relatie, verklaart u (CGVS I p. 11) dat u enkele dagen nadat jullie de relatie waren begonnen uw familie opbelde om hen dit mee te delen. In het kader van de ronduit vijandige houding die er volgens uw beweringen heerst t.a.v. dergelijke relaties tussen leden van Mir en Pir, is het compleet onaannemelijk dat u zelf, én dit reeds na enkele dagen dat jullie de relatie waren begonnen, uw familie hiervan op de hoogte zou willen brengen. Bij confrontatie stelt u dat jullie gemeenschappelijke kennissen hadden en vraagt u zich af hoelang jullie de relatie verborgen hadden kunnen houden. Er moet worden opgemerkt dat uw familie ooit hiervan zou vernemen plausibel is, dat u hen zelf hiervan onmiddellijk op de hoogte zou willen brengen is dit heel wat minder.

Uit uw verklaringen (CGVS I p. 5-7; CGVS II p. 2-3) en uit de door u voorgelegde medische, politionele en gerechtelijke documenten blijkt dat bij uw man in België psychische problemen werden vastgesteld, dat hij u tweemaal op gewelddadige manier heeft bedreigd, en er werd vastgesteld dat hij lijdt aan paranoïde schizofrenie waarvoor hij nu medicijnen krijgt en heel rustig is. Uw klacht tegen uw man nadat u door hem in het centrum was aangevallen heeft u ingetrokken. U wil niet scheiden van uw man of hem verlaten. Hij is de vader van uw kinderen en u wil hem niet in deze moeilijke situatie achterlaten. Uw man was voorheen niet zichzelf, hij hoorde stemmen en was er slecht aan toe. Nu is hij onder toezicht van de dokters en door de medicatie is hij terug normaal. Hij verblijft in het centrum bij zijn gezin. Het CGVS bood u aan om jullie administratief dossier te scheiden zodat uw man geen inzage kan krijgen in de verklaringen die u aflegde over hem, hetgeen u pertinent weigerde. U verklaart (CGVS II p. 4) dat u bij terugkeer naar Georgië geen andere vrees heeft dan de problemen met uw familie en schoonfamilie, die bedrieglijk werden bevonden. In hoofde van uw kinderen verklaart u ook geen andere vrees te hebben. Uw advocaat merkt ook op (CGVS II p. 5) dat indien uw man bij terugkeer in Georgië terug psychische problemen zou ondervinden en hij er geen medicatie krijgt, er terug een risico voor u bestaat, i.e. dat hij u terug gewelddadig zou bedreigen. Er moet vooreerst worden opgemerkt dat u hieromtrent geen vrees heeft geuit. Er moet ook worden opgemerkt dat uw advocaat zich baseert op veronderstellingen zonder een concreet element aan te voeren waaruit zou kunnen blijken dat de nodige medicatie om uw man te behandelen er in Georgië niet zou voorhanden zijn.

Gevraagd of indien uw man bij terugkeer in Georgië psychische problemen zou krijgen u er beroep zou kunnen op de medische zorgen, verklaart u (CGVS II p. 4) dit niet te weten, dat het de eerste maal is dat u dergelijk iets meemaakt, maar dat er geen bepaalde reden is dat jullie geen beroep zouden kunnen doen op de medische hulp. Uw advocaat vraagt zich af (CGVS II p. 5) of men in Georgië de nodige medicatie heeft om uw man te behandelen, en er geen garantie is dat hij er dezelfde medicatie of behandeling zal krijgen als hier. Er dient bijgevolg te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet duidelijk blijkt dat er wat u of uw gezin betreft een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat omwille van de door u ingeroepen medische redenen. Ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van deze

medische elementen waarvan u meent dat ze een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in uw land van herkomst, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde.

De door u voorgelegde documenten (uw internationaal paspoort en deze van uw man, jullie huwelijksakte, de geboorteaktes van jullie kinderen, Belgische medische attesten, en Belgische politionele / gerechtelijke documenten m.b.t. uw man) bevatten informatie die niet wordt betwist.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

B. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Yezidi origine afkomstig uit Tbilisi. Op 12/07/2021 heeft u uw land van herkomst verlaten. Op 15/07/2021 heeft u samen met uw vrouw U.A. (O.V. x.xxx.xxx) in België een verzoek om internationale bescherming ingediend.

In het kader van de identificatie van bijzondere procedurele noden en het verlenen van passende steunmaatregelen tijdens de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming werd door het CGVS vastgesteld dat een persoonlijk onderhoud met u niet mogelijk is en werd uw vrouw A. U. in uw plaats gehoord als getuige in het kader van uw verzoek om internationale bescherming (infra).

Uit haar getuigenis blijkt dat u uw verzoek tot internationale bescherming integraal baseert op de vluchtmotieven die door haar werden aangehaald.

Uw vrouw verklaart het volgende:

"U bent een Georgisch staatsburger van Yezidi origine afkomstig uit Tbilisi. Begin 2016 begon u een relatie met G.T. (O.V. x.xxx.xxx). Hij behoort tot de Mir stam en u tot de Pir stam en dergelijke gemengde relaties worden binnen de Yezidi gemeenschap niet getolereerd. Jullie werden op gewelddadige wijze gevisieerd door jullie families. U werd ook gevisieerd door uw familie omdat u Getuige van Jehova bent. In september 2016 beviel u van jullie dochter M. Op 03/11/2017 traden jullie officieel in het huwelijk. In februari 2018 vroegen jullie internationale bescherming aan in Duitsland. Uw man was echter voorwaardelijk veroordeeld en jullie dienden na enkele maanden terug te keren naar Georgië. De problemen met uw familie en schoonfamilie bleven aanhouden. Eind 2018 beviel u van jullie dochter A. Op 12/07/2021 reisden jullie naar België waar jullie op 15/07/2021 een verzoek om internationale bescherming indienden. Ter ondersteuning van uw verzoek legt u de volgende stukken voor: uw internationaal paspoort en deze van uw man, jullie huwelijksakte, de geboorteaktes van jullie kinderen, Belgische medische attesten, en Belgische politionele / gerechtelijke documenten m.b.t. uw man.

Kort na jullie aankomst in België kreeg uw man psychische problemen. In augustus 2021 werd hij hiervoor 8 dagen gehospitaliseerd. Uw man werd opgeroepen om op 08/10/2021 te worden gehoord voor het

CGVS maar kon zich omwille van medische redenen niet aanbieden. Kort na uw eerste gehoor voor het CGVS heeft uw man u tweemaal op gewelddadige manier bedreigd. Uw man werd opgepakt door de politie en voor 40 dagen geïncarcerd. Er werd vastgesteld dat hij lijdt aan paranoïde schizofrenie. Hij krijgt nu medicijnen waardoor hij beter is maar ook heel moe en rustig is."

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U werd op 08/11/2021 uitgenodigd om te worden gehoord voor het CGVS maar bood zich omwille van medische redenen niet aan. Indien u omwille van dergelijk geldig motief verhinderd was werd in deze oproepingsbrief u ook gevraagd om het CGVS schriftelijk alle elementen/motieven mee te delen op basis waarvan u meent internationale bescherming nodig te hebben. Ook op deze vraag om inlichtingen kon u niet ingaan.

Artikel 57/5ter, §2, 2° van de Vreemdelingenwet stelt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing kan nemen over het verzoek om internationale bescherming zonder met de verzoeker een persoonlijk onderhoud te hebben, indien hij van oordeel is dat de verzoeker niet persoonlijk kan gehoord worden als gevolg van blijvende omstandigheden waarop hij geen invloed heeft.

In casu oordeelde de Commissaris-generaal dat omwille van het feit dat bij u paranoïde schizofrenie is vastgesteld, u niet persoonlijk gehoord kan worden. Dit blijkt uit de door uw vrouw voorgelegde Belgische medische, politieke en gerechtelijke documenten, en uit de verklaringen van uw vrouw (haar eigen verklaringen en haar getuigenis in het kader van uw verzoek). Ook uw advocaat (CGVS I vrouw p. 17) stelde dat u niet in staat was om coherente verklaringen af te leggen.

Indien geen persoonlijk onderhoud plaatsvindt omwille van blijvende omstandigheden waarop de verzoeker geen invloed heeft, moet het Commissariaat-generaal redelijke inspanningen leveren om de verzoeker de kans te bieden de nodige informatie in verband met zijn verzoek om internationale bescherming te verstrekken. In casu werd U.A. (CGVS xx/xxxxxx), uw echtgenote, op 13/01/2022 opnieuw gehoord voor het CGVS, dit eerst in het kader van haar eigen verzoek en daarna in uw plaats als getuige in het kader van uw verzoek om internationale bescherming waarin er werd gepleid naar uw specifieke vrees.

Er werd uw vrouw toen een aparte oproepingsbrief (uitnodiging) verstuurd waarin haar duidelijk werd aangegeven dat zij ging gehoord worden in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, dit ook om haar de kans te bieden zich voor te bereiden op het gehoor over u.

Na grondige analyse van de verklaringen van uw vrouw A.U. en van het geheel van de overige elementen in uw administratief dossier, dient echter te worden vastgesteld dat jullie de internationale bescherming wordt geweigerd.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit de getuigenis van uw vrouw A.U. in het kader van uw verzoek om internationale bescherming blijkt dat uw verzoek op dezelfde motieven gebaseerd is als diegene die werden aangehaald door uw vrouw. In het kader van het door uw vrouw ingediende verzoek tot internationale bescherming heb ik in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet haar verzoek als kennelijk ongegrond beoordeeld. Bijgevolg kan er ook u geen internationale bescherming worden toegekend. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw vrouw hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in haar beslissing:

"(...)".

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Het beroep strekt er luidens het verzoekschrift toe enerzijds aan te tonen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging aanvoeren en/of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen, en anderzijds dat de Georgische autoriteiten niet in staat zijn voldoende bescherming te bieden, zodat het land van herkomst vanwege de persoonlijke situatie geen veilig land van herkomst is.

Betreffende de problemen met de families van verzoekers omwille van het gemend religieus huwelijk, merken verzoekers op dat de verwerende partij al te gemakkelijk besluit dat deze problemen niet zijn aangetoond en dat zij zich hiervoor voornamelijk beroept op tegenstrijdigheden en het feit dat er geen documenten uit Georgië konden voorgelegd worden.

Dienaangaande werpen verzoekers op dat documenten slechts een ondersteunende functie hebben.

Zij wensen eveneens te wijzen op de moeilijke situatie waarin zij verkeren, met name de paranoïde schizofrenie die bij eerste verzoeker is vastgesteld, waardoor verzoekster zich enorm veel zorgen maakt en alleen instaat voor de opvoeding van de kinderen en wat een invloed heeft op haar gemoedstoestand en cognitieve vaardigheden, wat zij overigens zelf aanhaalde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) d.d. 10 november 2021.

Verzoekers verwijzen nog naar objectieve informatie waaruit volgens hen blijkt dat er inderdaad problemen bestaan in Georgië met betrekking tot zogenaamde interreligieuze en gemengde huwelijken. Voor het overige verwijzen verzoekers naar hun verklaringen en volharden zij hierin.

Vervolgens gaat het verzoekschrift in op de psychische problemen van verzoeker, die aan paranoïde schizofrenie lijdt, wat niet door de verwerende partij wordt betwist. Zij werpen op dat verzoekster tijdens haar persoonlijke onderhoud duidelijk heeft aangegeven dat het niet goed gaat met haar echtgenoot en dat zij zich hier enorm veel zorgen over maakt, verwijzen naar het hospitalisatieverslag van 28 december 2021, en naar het erin opgenomen intake-verslag, alsook naar een brief van Dr. D. en besluiten hieruit dat het wel degelijk van belang is dat verzoeker om de drie weken zijn injectie met de medicatie 'Cloxipol Depot' 200mg toegediend krijgt. Zij werpen voorts op, onder verwijzing naar een artikel van *Institute of War & Peace Reporting* van 4 oktober 2021, dat de geestelijke gezondheidszorg in Georgië onder enorme druk staat, waardoor de nodige opvolging van verzoeker niet gegarandeerd is, terwijl dit nochtans onontbeerlijk is. Volgens verzoekers is de kans, indien verzoeker niet de nodige zorg, waaronder zijn driewekelijkse injectie, toegediend krijgt, uitermate groot dat zijn schizofrenie hem in het ziekenhuis zal doen belanden en dat de kans eveneens bestaat dat hij in Georgië geconfronteerd zal worden, zoals dit in België gebeurd is, wegens gebrek aan de nodige zorgen. Zij verwijzen naar een rapport van de ombudsman van Georgië met betrekking tot het nationaal preventie mechanisme, dat gewag maakt van een serieus aantal ernstige problemen met betrekking tot de psychiatrische instellingen in Georgië, en

naar een *monitoring report* van de ombudsman in Georgië met betrekking tot de beschikbare mentale zorg in internaten voor personen met een handicap in Georgië. Verzoekers besluiten dat er voor verzoeker wel degelijk een risico bestaat om onderworpen te worden aan mensonterende behandelingen in strijd met artikel 3 van het EVRM bij een eventuele terugkeer naar Georgië.

Verzoekers merken daarnaast op dat verzoekster duidelijk heeft gesteld dat zij eveneens door haar familie werd geïsoleerd omdat zij een getuige van Jehova is maar dat in de bestreden beslissing met zo goed als geen woord wordt gerept over deze vrees omwille van haar geloofsovertuiging. Zij werpen op dat de situatie van de getuigen van Jehova in Georgië allesbehalve rooskleurig is, aangezien zij vaak onderworpen worden aan geweldplegingen en discriminatie en hiertegen amper beschermd worden door de nationale autoriteiten. Reeds in 2017 werd door *OC Media* gerapporteerd dat er sprake was van een toename van geweld, waarbij werd gesteld dat de getuigen van Jehova één van de meest gemarginaliseerde gemeenschappen zijn in Georgië en dat de politie vrijwel niet tussenkomt wanneer er misdaden tegen de groepering gepleegd worden. Verder verwijzen verzoekers naar een rapport van de *U.S. Department of State* met betrekking tot 2018 en 2019, naar een rapport van *Freedom House* uit 2018 en naar opmerkingen van *The Georgian Young Lawyers' Association* uit 2020, overgemaakt aan het Comité van Ministers van de Raad van Europa. Luidens het verzoekschrift toont al deze informatie aan dat getuigen van Jehova wel degelijk een risico lopen om vervolgd te worden in Georgië en dat zij hiertegen op onvoldoende wijze beschermd worden door de nationale autoriteiten. De verwerende partij had volgens verzoekers op zijn minst dit aspect van het asielrelaas dieper moeten uitklaren en op grondigere wijze moeten analyseren, alvorens te besluiten dat de verzoeken als kennelijk ongegrond moeten bestempeld worden vanwege het feit dat Georgië als veilig land wordt aangemerkt door België. Door dit niet te doen, schendt de verwerende partij aldus de motiveringsplicht.

Verzoekers duiden voorts dat de beoordeling van een nood aan internationale bescherming een toekomstgericht onderzoek vereist en geven hieromtrent een theoretische uiteenzetting.

Verzoekers geven tot slot nog een algemene, theoretische uiteenzetting inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en stellen dat het voordeel van de twijfel moet worden toegepast.

Verzoekers concluderen:

“In het licht van bovenstaande elementen kan gesteld worden dat het CGVS de zaak niet voldoende heeft bestudeerd en dat de beslissing dus het artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 en artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 schendt.

De beslissing van de tegenpartij steunt op geen enkel stevig en onbetwistbaar argument zoals hierboven duidelijk werd gemaakt. De verschillende elementen van de vrees in hoofde van verzoekende partij vanwege de personen tegen wie zij klacht heeft ingediend werd op onvoldoende wijze in beschouwing genomen.

De beslissing gaat te gemakkelijk uit van het principe van veilig land van herkomst om zich er op te kunnen beroepen door te stellen dat verzoekende partij de bescherming van de nationale autoriteiten kan inroepen, doch werd deze mogelijkheid niet op afdoende wijze onderzocht.

In het licht van bovenstaande elementen, schendt het CGVS ook het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).

De motivatie van de bestreden beslissing is onvoldoende en de tegenpartij schendt dus ook de op haar rustende motivatieplicht overeenkomstig artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.”

2.1.2. Verzoekers stellen op basis van het voorgaande dat zij in hoofddorde in aanmerking komen voor de erkenning van de status van vluchteling op grond van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Zij zijn van mening dat zij op duidelijke wijze hun vrees voor vervolging vanwege hun familieleden en de algemene bevolking in Georgië, alsook de daardoor ondervonden problemen, hebben geïdentificeerd, dat de verwerende partij op onvoldoende wijze rekening heeft gehouden met de ernstige psychologische problemen van verzoeker en dat het verhoogd risicoprofiel van verzoekster niet voldoende bestudeerd is. Niet alleen schendt de verwerende partij de artikelen 1, A, van het Verdrag van Genève en 48/3 van de Vreemdelingenwet, maar tevens het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en is de motivering onvoldoende.

In ondergeschikte orde voeren verzoekers aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarbij betogen zij:

“Overwegende dat de tegenpartij aangeeft, zonder dit expliciet te stellen maar dat zulks duidelijk blijkt uit de toepassing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, dat Georgië volgens het koninklijk besluit van 15.02.2019 als veilig land is aangemerkt.

Dat het nuttig is eraan te herinneren dat deze praktijk van het lijsten van veilige landen hoogst verwerpelijk is en dat een dergelijke algemene en abstracte evaluatie nooit voor een individueel geval zonder extra motivatie mag worden uitgevoerd.

Dat CIRE ter zake stelt: (...)

Indien, quod non, Uw Rechtspraak aan verzoekende partij de vluchtelingenstatus niet zou kunnen toekennen, zou het wenselijk zijn om aan verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen daar zij een reëel risico loopt tot onmenselijke en vernederende behandelingen in geval van terugkeer naar Georgië.

De inhoud van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet weerspiegelt de inhoud van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Dit artikel 3 stelt dat : "Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen".

Dat verzoekende partij verwijst naar de hierboven ontwikkelde argumenten en die zij als volledig weergegeven beschouwt met betrekking tot het risico van onmenselijke en vernederende behandeling in geval van terugkeer naar Georgië vanwege haar sociale groep.

Bijgevolg is verzoekende partij van mening dat haar terugkeer naar Georgië haar zou blootstellen aan behandelingen die verboden zijn door artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden."

In uiterst ondergeschikte orde betogen verzoekers dat de bestreden beslissingen moeten worden vernietigd. Volgens hen werd hun relaas duidelijk onvoldoende geanalyseerd en werd er niet op afdoende wijze rekening gehouden met hun algemene en persoonlijke situatie in het licht van de voorgelegde documenten en verklaringen. Verzoekers stellen dat zij in dergelijke omstandigheden opnieuw moeten worden gehoord door de verwerende partij. Bijgevolg achten zij het gepast de bestreden beslissingen te vernietigen, zodat het commissariaat-generaal tot aanvullende onderzoeksmaatregelen kan overgaan.

2.2. Stukken

Ter staving van hun betoog voegen verzoekers volgende documenten bij het voorliggende verzoekschrift:

- hospitalisatieverslag verzoeker d.d. 28 december 2021 (stuk 3);
- brief van Dr. D.A. gericht aan verzoeker (stuk 4);
- documenten in verband met collocatie verzoeker (stuk 5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekers preciseren niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, te dezen zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

Evenmin werken verzoekers uit welke van de bepalingen in artikel 48/5 door de verwerende partij zou(den) zijn geschonden. Voorts geven zij niet concreet aan waaruit deze schending zou bestaan. Bijgevolg wordt ook deze schending niet op dienstige wijze aangevoerd.

2.3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekers in aanmerking komen voor de toekenning van internationale bescherming verder integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. De Raad stelt vast dat verzoekers een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 7 maart 2022 waarbij hun verzoeken om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure worden behandeld en als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 december 2020 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst en tevens figureert in de *update* van 14 januari 2022 (BS 28 februari 2022).

Waar verzoekers kritiek spuien inzake de praktijk van de lijsten van veilige landen van herkomst en stellen dat deze praktijk hoogst verwerpelijk is, dient te worden opgemerkt dat zij zich beperken tot het uiten van een louter algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wetskritiek die te dezen hoegenaamd niet dienstig is.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Georgië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om

internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.5. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoekers *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengen. In de bestreden beslissingen wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekers geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon, die internationale bescherming geniet, in aanmerking komen.

2.3.6. Verzoekers voeren aan dat zij elk tot een andere stam behoren, waardoor het in de Yezidi-gemeenschap niet toegelaten is om in een relatie met elkaar om te gaan. Zij verklaren dat zij omwille van hun relatie op gewelddadige wijze werden geïsoleerd door hun beider families, alsook omdat verzoekster getuige van Jehova is.

2.3.7. Blijkens de bestreden beslissingen kan geen enkel geloof gehecht worden aan het voorgehouden relaas. Vooreerst (i) mag redelijkerwijze verwacht worden dat indien verzoekers daadwerkelijk jarenlang op gewelddadige wijze geïsoleerd werden door hun families, met verwondingen en hospitalisaties tot gevolg, zij toch enige bewijskrachtige stukken zouden kunnen voorleggen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs hieromtrent houdt reeds een ernstige indicatie in met betrekking tot de aannemelijkheid van het relaas. Meer nog (ii), verzoekster legde hieromtrent een ernstige tegenstrijdige verklaring af in verband met het al dan niet erbij roepen van de politie in het hospitaal naar aanleiding van het ergste incident. Verzoekster legt dermate incoherente en volatiele verklaringen af, die maken dat het relaas niet doorleefd overkomt, waardoor de geloofwaardigheid ervan verder ernstig wordt ondermijnd. Verder (iii) ondermijnt de vaststelling dat verzoekster het meest erge – bijna dodelijke – incident dat verzoeker meemaakte dermate verkeerd in de tijd situeert ten aanzien van een duidelijk referentiepunt, hetgeen hun vlucht uit het land van herkomst en het invoeren van internationale bescherming in een derde land toch is, bijkomend op zwaarwichtige wijze de geloofwaardigheid van het relaas. Deze wordt (iv) nog verder zwaarwichtig ondermijnd doordat verzoekster dermate tegenstrijdige verklaringen aflegt over de locatie waar zij en verzoeker jarenlang ondergedoken leefden voor hun families. Het is ook merkwaardig (v) dat zij, na het indienen van hun verzoek om internationale bescherming in Duitsland, na een verblijf van slechts enkele maanden, reeds terugkeerden naar Georgië. De daarvoor aangevoerde reden, namelijk dat er een overeenkomst was tussen verzoeker (die voorwaardelijk veroordeeld was) en de politie om maandelijks geld op te sturen of dat ze anders dienden terug te keren en dat verzoeker bij weigering via *Interpol* geseind zou staan, maken verzoekers niet aannemelijk. Bovendien (vi) wegen de eventuele sanctie(s) die verzoeker zou riskeren omdat hij de voorwaarden van zijn straf had geschonden, niet op tegen de door hen beweerde gewelddadige, levensbedreigende incidenten met hun families, waardoor zij zich zelfs genoodzaakt zagen om reeds voor het vertrek naar Duitsland ondergedoken te gaan leven op diverse plaatsen. Het is dan ook merkwaardig dat zij zouden terugkeren naar Georgië opdat verzoeker zich in orde zou kunnen stellen met de voorwaarden die hem waren opgelegd. Voorts (vii) is het niet plausibel dat verzoekster zelf, en al enkele dagen na de totstandkoming ervan, haar familie op de hoogte zou hebben gebracht van de relatie met verzoeker, aangezien zij zelf aangaf dat leden van de *Mir* en *Pir* stam geen relatie mogen aangaan en dat zij wist dat haar relatie niet zou worden aanvaard. Verder (viii) voert verzoekster zelf geen actuele vrees aan ten opzichte van verzoeker, haar echtgenoot, bij wie paranoïde schizofrenie is vastgesteld en die haar tweemaal op gewelddadige manier bedreigde. Uit verzoeksters verklaringen blijkt verder (ix) niet duidelijk dat er wat haar of haar gezin betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat omwille van de door haar ingeroepen medische redenen van verzoeker en bovendien dient men zich voor de beoordeling van deze medische elementen te wenden tot de daarvoor geëigende procedure. Tot slot (x) bevatten de voorgelegde documenten enkel informatie die niet wordt betwist.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekers er geenszins in slagen de desbetreffende motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn en die steun vinden in het administratief dossier en omstandig zijn uitgewerkt in de bestreden beslissingen, in een ander daglicht te stellen.

2.3.8. De Raad stelt vooreerst vast dat de motieven van de bestreden beslissingen, waaruit de ongeloofwaardigheid van het voorgehouden relaas duidelijk blijkt en die luiden als volgt, door verzoekers geheel ongemoeid worden gelaten in het voorliggend verzoekschrift:

“Uit uw verklaringen blijkt (CGVS I p. 11-13; CGVS uw getuigenis in het kader van de vib van uw man (p. 3 & 5) dat u en uw man tot een andere stam behoren waardoor het in de Yezidi gemeenschap niet toegelaten is om een relatie met elkaar aan te gaan. Omwille van jullie relatie werden jullie op gewelddadige manier gevisieerd door jullie families alsook omdat u Getuige van Jehova bent. Telkens uw man familieleden van hem of van u tegenkwam werd hij tot bloedens toe geslagen en geschopt. U werd meerdere keren opgebeld dat u onmiddellijk naar het hospitaal diende te komen omdat uw man was aangevallen. Door slagen op zijn rug heeft hij er een litteken en ook zijn neus werd bij een aanval gebroken. Het ergste voorval was toen de oudste broer van uw man hem tweemaal met een mes heeft neergestoken. Zijn aders van zijn arm waren doorgesneden, hij bloedde enorm en ging langzaam dood waarop de bureu een ambulance belden. Uw man diende gereanimeerd te worden en werd voor 5 dagen gehospitaliseerd. Ook u werd vaak fysiek door leden van beide families aangevallen. Het ergste voorval was toen u zeven maanden zwanger was en werd geslagen. U kreeg toen een bloeding en werd onmiddellijk opgenomen in een hospitaal waar men uw baby wist te redden. Er moet worden vastgesteld dat u betreffende deze vele problemen geen begin van bewijs heeft neergelegd. U verklaart (CGVS I p. 13) dat u attesten heeft maar niet meer weet waar ze zijn. Deze verklaring is niet aannemelijk. Redelijkerwijze mag verwacht worden dat indien u en uw man jarenlang op gewelddadige wijze werden gevisieerd door jullie families met verwondingen en hospitalisaties tot gevolg u toch enige bewijskrachtige stukken zou kunnen voorleggen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs hieromtrent houdt reeds een ernstige negatieve indicatie in met betrekking tot de aannemelijkheid van jullie relaas.

Meer nog, u legt hieromtrent een ernstige tegenstrijdige verklaring af. U werd erop gewezen dat indien men medische verzorging krijgt in een hospitaal en er wordt vastgesteld dat de oorzaak van de verwonding een gewelddadige aanval is dan de politie erbij wordt gehaald. U werd hierop gevraagd of dit bij de gewelddadige voorvallen die jullie ondergingen is gebeurd (CGVS I p. 15). U verwees hierbij naar de aanval op uw man waarbij hij tweemaal met een mes werd gestoken en stelde dat de dokter uw man vroeg hoe het kwam dat hij met een mes was gestoken waarop uw man bang was en zei dat hij op het mes was gevallen. U suggereert aldus dat uw man de waarheid verzweeg opdat men de politie er niet zou bijhalen. Verder gevraagd of uw man aldus tegen de dokter zei dat hij zo tweemaal op een mes was gevallen, wijzigt u uw verklaring en stelt u dat uw man aan de dokter zei dat hij in een gevecht door iemand met een mes werd verwond en door iemand met een glas. Gevraagd waarom er dan geen politie in het hospitaal werd bij geroepen, stelt u dat de dokter de politie erbij haalde en dat de dokter hen zei dat uw man aan hem had gezegd dat hij op een mes en een glas was gevallen, dat ze begrepen dat dit niet waar was, dat hij was neergestoken en dat ze verder niks in deze zaak hebben gedaan. U werd erop gewezen dat uw verklaringen incoherent en onaannemelijk waren, waarop u stelt dat indien uw man aanwezig zou zijn hij zijn t-shirt omhoog zou doen om zijn verwondingen te tonen. Er moet worden opgemerkt dat uw man mogelijks tekenen van verwondingen op zijn lichaam heeft maar dat de geloofwaardigheid van de door u beweerde omstandigheden dat hij deze zou opgelopen hebben o.b.v. uw verklaringen wordt ondermijnd. U geeft immers eerst te kennen dat uw man de waarheid verzweeg en stelde dat hij de verwonding bij een val had opgelopen, hierna stelde u dat uw man daadwerkelijk aan de dokter zei dat hij in een gevecht was verwond, waarna u merkwaardig genoeg verklaarde dat de dokter aan de politie zei dat uw man beweerde te zijn gevallen en dat ze begrepen dat dit niet waar was. Dergelijke incoherente en volatiele verklaringen maken dat uw relaas niet doorleefd overkomt waardoor de geloofwaardigheid ervan verder ernstig wordt ondermijnd.

Nog wat de aanval met een mes op uw man betreft, hetgeen u omschrijft als het meest ernstige incident dat uw man heeft meegemaakt, blijkt uit uw verklaringen (CGVS I p. 13) dat dit in 2019 plaatsvond. In het kader van uw getuigenis over het verzoek van uw man stelt u echter (p. 4-5) dat dit 1 à 2 maand voor jullie vertrek in februari 2018 naar Duitsland was, i.e. eind 2017 of begin 2018. De vaststelling dat u het meest erge - bijna dodelijke incident dat uw man meemaakte dermate verkeerd in de tijd situeert t.a.v. een duidelijk referentiepunt, hetgeen jullie vlucht uit jullie land van herkomst en het inroepen van internationale bescherming in een derde land toch is, ondermijnt bijkomend op zwaarwichtige wijze de geloofwaardigheid van het relaas.

Uit uw verklaringen blijkt ook (CGVS I p. 3-4, 10) dat jullie omwille van de problemen met jullie familie een paar keer zijn verhuisd. Zo verbleven jullie voor jullie reis naar Duitsland begin 2018 anderhalf jaar à twee jaar in Kachetie en na jullie terugkeer tot aan jullie vertrek naar België ongeveer drie jaar en een half ondergedoken in Kachetie, dat u omschrijft als een dorp in de gelijknamige provincie. Bij de DVZ (Verklaring pt. 10) stelde u daarentegen dat jullie van 2018 tot aan jullie vertrek in juli 2021 in het dorp Lagodekhi leefden. Bij confrontatie (CGVS I p. 17) antwoordt u eerst naast de kwestie als dat jullie op verschillende adressen in Tbilisi hebben gewoond. Bij verdere confrontatie stelt u niet te weten waarom u bij de DVZ zei dat jullie toen in Lagodekhi woonden en dat jullie daar nooit hebben gewoond. Bij de DVZ

(Verklaring pt. 10) maakte u nergens melding van een verblijf in een dorp genaamd Kachetie en stelde u dat jullie voor de reis naar Duitsland op verschillende adressen in de wijk Gldani van de stad Tbilisi woonden. De vaststelling dat u dermate tegenstrijdige verklaringen aflegt over de locatie waar jullie jarenlang ondergedoken leefden voor jullie families ondermijnt verder op zwaarwichtige wijze de geloofwaardigheid van uw relaas.

Het is ook merkwaardig dat jullie na het indienen van jullie verzoek om internationale bescherming in Duitsland na een verblijf van slechts enkele maanden reeds terugkeerden naar Georgië. Uit uw verklaringen blijkt (CGVS I p. 9-10; CGVS uw getuigenis in het kader van de vib van uw man p. 4) dat uw man voor u hem leerde kennen voorwaardelijk veroordeeld was tot 5 jaar gevangenisstraf na een gevecht in dronken toestand in Tbilisi. Om geen problemen te krijgen zijn jullie daarom teruggekeerd. Hij diende zich immers maandelijks aan te melden bij de politie. Voor jullie vertrokken kaartte uw man dit aan bij de politie die hem vroegen om hen maandelijks 100€ op te sturen, hetgeen volgens u een legale maatregel is. Omdat jullie echter soms het geld niet hadden zei de politie dat jullie dienden terug te keren of dat ze anders een opsporingsbericht via Interpol zouden versturen. Vooreerst moet worden vastgesteld dat jullie van deze overeenkomst met de politie noch van hun vraag om terug te keren of dat uw man anders via Interpol zou geseind staan, enig bewijsstuk voorleggen. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat jullie slechts een heel korte tijd in Duitsland verbleven, volgens uw verklaring bij de DVZ (pt. 32) 2,5 maanden, voor het CGVS (I p. 10) 5 à 6 maanden. Deze incoherentie is niet zonder belang. Indien jullie zoals u aanvankelijk stelde slecht 2,5 maanden in Duitsland verbleven, is het merkwaardig dat u verklaart dat jullie 'soms' de gevraagde 100€ niet konden betalen. Redelijkerwijze kan verwacht worden dat indien jullie de ingrijpende stap nemen om jullie land te ontvluchten en er hieraan verbonden was dat jullie maandelijks 100€ dienden te betalen aan de Georgische politie, jullie zouden maken dat jullie deze som gedurende een zekere tijd konden betalen.

Zelfs indien hier enige waarheid zou kunnen aan worden gehecht is het ook merkwaardig dat jullie zouden terugkeren naar Georgië opdat uw man zich in orde zou kunnen stellen met de voorwaarden die hem waren opgelegd, dit terwijl jullie volgens uw beweringen voor jullie vlucht uit Georgië dermate zwaar werden gevisieerd door jullie families, met bijna de dood van uw man tot gevolg (althans volgens één versie van jullie relaas), dat jullie internationale bescherming aanvroegen in Duitsland. De eventuele sanctie(s) die uw man zou riskeren omdat hij de voorwaarden van zijn straf had geschonden, wegen niet op tegen de door u beweerde gewelddadige levensbedreigende incidenten die jullie kenden met jullie familie waardoor jullie zich zelfs genoodzaakt zagen om reeds voor jullie vertrek naar Duitsland ondergedoken te gaan leven op diverse plaatsen.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat leden van Mir en Pir stam geen relaties met elkaar mogen aangaan en dat u wist dat uw relatie met uw man daarom niet zou worden aanvaard. Gevraagd hoe uw familie op de hoogte kwam van jullie relatie, verklaart u (CGVS I p. 11) dat u enkele dagen nadat jullie de relatie waren begonnen uw familie opbelde om hen dit mee te delen. In het kader van de ronduit vijandige houding die er volgens uw beweringen heerst t.a.v. dergelijke relaties tussen leden van Mir en Pir, is het compleet onaannemelijk dat u zelf, én dit reeds na enkele dagen dat jullie de relatie waren begonnen, uw familie hiervan op de hoogte zou willen brengen. Bij confrontatie stelt u dat jullie gemeenschappelijke kennissen hadden en vraagt u zich af hoelang jullie de relatie verborgen hadden kunnen houden. Er moet worden opgemerkt dat uw familie ooit hiervan zou vernemen plausibel is, dat u hen zelf hiervan onmiddellijk op de hoogte zou willen brengen is dit heel wat minder."

De voormelde vaststellingen hebben stuk voor stuk betrekking op de essentie en raken de kern van het aangevoerde asielrelaas. Zij volstaan in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het door verzoekers ten berde gebrachte asielrelaas en de vermeende, hieruit voortgesproten vrees voor vervolging en nood aan bescherming.

Het algemeen betoog in het verzoekschrift dat documenten slechts een ondersteunende werking hebben, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekers, tot op vandaag, niet het minste begin van bewijs voorleggen van de voorgehouden jarenlange, gewelddadige bedreigingen, met verwondingen en hospitalisaties tot gevolg.

Verzoekers trachten verder – minstens impliciet – de tegenstrijdigheden over essentiële punten in het relaas te verschonen door aan te halen dat de moeilijke situatie waarin zij zich bevinden, meer bepaald de paranoïde schizofrenie die bij verzoeker is vastgesteld, mogelijk een invloed heeft op verzoeksters gemoedstoestand en cognitieve vaardigheden, hetgeen zij zelf heeft aangehaald tijdens het persoonlijk

onderhoud d.d. december 2021. Het wordt noch door de verwerende, noch door de Raad ontkend dat verzoeker lijdt aan paranoïde schizofrenie. Dat dit evenwel een weerslag zou hebben op verzoeksters cognitieve vaardigheden kan niet zomaar worden aangenomen. Uit de notities van de drie persoonlijke onderhouden die zij bij het commissariaat-generaal heeft gehad (twee in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming en één in het kader van dat van verzoeker, haar echtgenoot, die niet persoonlijk gehoord kon worden als gevolg van blijvende omstandigheden waarop hij zelf geen invloed heeft), blijkt zulks immers allerm minst. Uit de notities van deze onderhouden blijkt onder meer dat verzoekster twee maal huilde, waarna werd gesteld dat zij - als het te veel wordt - een pauze kan vragen, dat zij het inderdaad zeer moeilijk heeft met de toestand waarin zij verkeert, gelet op de medische aandoening van haar echtgenoot en dat zij enkele malen – vooral bij de confrontatie met de tegenstrijdigheden – aangaf stress te hebben. Evenwel blijkt uit een grondige lezing van de betreffende notities niet in het minst dat haar cognitieve vaardigheden zouden zijn aangetast en dat zij niet in staat zou zijn coherente en volwaardige verklaringen af te leggen. Zich verschuilen achter mogelijke cognitieve problemen, die niet in het minst aan de hand van enig medisch attest worden gestaafd, om de tegenstrijdigheden in haar verklaringen omtrent kernelementen van het relaas te trachten te verschonen, gaat dan ook allerm minst op. Haar gezegden waren duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. De Raad wijst er verder op dat, hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, dit verzoekster niet ontslaat van de plicht haar relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven geen details betreffen. Dat verzoeker aangaf stress te hebben, doet dan ook geen afbreuk aan deze plicht en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd ter weerlegging van de vaststellingen in de bestreden beslissingen.

Tot slot, door te citeren uit een internetartikel uit 2014 over gemengde huwelijken in Georgië, waaruit moet blijken dat er inderdaad problemen bestaan in Georgië met betrekking tot zogenaamde interreligieuze huwelijken, maken verzoekers de voorgehouden jarenlange bedreigingen in hun hoofde omwille van een dergelijk huwelijk nog niet aannemelijk.

2.3.9. Uit de stukken gevoegd bij het verzoekschrift, die zich overigens reeds in het administratief dossier bevonden, blijkt dat verzoeker lijdt aan paranoïde schizofrenie, zijnde een psychische aandoening die geen invloed heeft op zijn leven, zolang hij een behandeling volgt, bestaande uit een injectie om de drie weken met het medicijn 'Cloxipol' (zie stukken 3 en 4 gevoegd bij het verzoekschrift, hoewel wat stuk 4 betreft dient te worden opgemerkt dat dit een getypt stuk is, uitgaande van de behandelende arts maar zonder handtekening, stempel of enig andere formeel kenmerk).

Inzake de psychische problemen van verzoeker wordt in de bestreden beslissingen terdege als volgt gesteld:

“Uit uw verklaringen (CGVS I p. 5-7; CGVS II p. 2-3) en uit de door u voorgelegde medische, politionele en gerechtelijke documenten blijkt dat bij uw man in België psychische problemen werden vastgesteld, dat hij u tweemaal op gewelddadige manier heeft bedreigd, en er werd vastgesteld dat hij lijdt aan paranoïde schizofrenie waarvoor hij nu medicijnen krijgt en heel rustig is. Uw klacht tegen uw man nadat u door hem in het centrum was aangevallen heeft u ingetrokken. U wil niet scheiden van uw man of hem verlaten. Hij is de vader van uw kinderen en u wil hem niet in deze moeilijke situatie achterlaten. Uw man was voorheen niet zichzelf, hij hoorde stemmen en was er slecht aan toe. Nu is hij onder toezicht van de dokters en door de medicatie is hij terug normaal. Hij verblijft in het centrum bij zijn gezin. Het CGVS bood u aan om jullie administratief dossier te scheiden zodat uw man geen inzage kan krijgen in de verklaringen die u aflegde over hem, hetgeen u pertinent weigerde. U verklaart (CGVS II p. 4) dat u bij terugkeer naar Georgië geen andere vrees heeft dan de problemen met uw familie en schoonfamilie, die bedrieglijk werden bevonden. In hoofde van uw kinderen verklaart u ook geen andere vrees te hebben. Uw advocaat merkt ook op (CGVS II p. 5) dat indien uw man bij terugkeer in Georgië terug psychische problemen zou ondervinden en hij er geen medicatie krijgt, er terug een risico voor u bestaat, i.e. dat hij u terug gewelddadig zou bedreigen. Er moet vooreerst worden opgemerkt dat u hieromtrent geen vrees heeft geuit. Er moet ook worden opgemerkt dat uw advocaat zich baseert op veronderstellingen zonder een concreet element aan te voeren waaruit zou kunnen blijken dat de nodige medicatie om uw man te behandelen er in Georgië niet zou voorhanden zijn.

Gevraagd of indien uw man bij terugkeer in Georgië psychische problemen zou krijgen u er beroep zou kunnen op de medische zorgen, verklaart u (CGVS II p. 4) dit niet te weten, dat het de eerste maal is dat u dergelijk iets meemaakt, maar dat er geen bepaalde reden is dat jullie geen beroep zouden kunnen doen op de medische hulp. Uw advocaat vraagt zich af (CGVS II p. 5) of men in Georgië de nodige

medicatie heeft om uw man te behandelen, en er geen garantie is dat hij er dezelfde medicatie of behandeling zal krijgen als hier. Er dient bijgevolg te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet duidelijk blijkt dat er wat u of uw gezin betreft een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat omwille van de door u ingeroepen medische redenen. Ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van deze medische elementen waarvan u meent dat ze een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in uw land van herkomst, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde.”

De Raad beaamt dat er voor verzoekster of haar kinderen, zo blijkt althans niet uit haar verklaringen, een gegronde vrees voor vervolging bestaat omwille van de ingeroepen medische redenen van verzoeker.

Het wordt door de Raad niet ontkend dat de verdere medische opvolging van verzoeker, met een driewekelijkse injectie met de medicatie ‘Cloxipol’, noodzakelijk is. Verzoekers tonen evenwel niet aan dat dergelijke behandeling niet mogelijk zou zijn in het land van herkomst bij een eventuele terugkeer. Dat de geestelijke gezondheidszorg in Georgië onder enorme druk staat, betekent nog niet dat de nodige opvolging voor verzoeker niet gegarandeerd zou zijn. Tekenend in dit kader is tevens de vaststelling dat verzoekster eerder gedurende de procedure nergens aanhaalde dat verzoeker in zijn land van herkomst verstoken zou dreigen te blijven van medische verzorging.

Hoe dan ook houden medische problemen op zich geen verband met de criteria van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria, vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. In zoverre verzoekers zich beroepen op de medische situatie van eerste verzoeker *an sich*, dient hij desgevallend de hiertoe geëigende procedure aan te wenden, namelijk een aanvraag machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve kan omtrent de voormelde psychische problemen van verzoeker nog worden opgemerkt dat verzoekers geheel niet aannemelijk maken dat deze medische problemen in zijn hoofde vervolging zou uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin tonen verzoekers middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen, gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1, van de Vreemdelingenwet, geen verband houden met de criteria, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming, en dat zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen, zo weze herhaald, dienen te richten tot de geëigende procedure.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift nog verwijzen naar informatie waaruit ernstige problemen met betrekking tot de psychiatrische instellingen in Georgië moeten blijken (o.a. overbevolking, onvoldoende (gekwatificeerd) personeel, levensomstandigheden die neerkomen op mishandeling, gedwongen medicatie en behandeling, twijfel over het bestaan van geïnformeerde toestemming, gebrek aan adequate psychiatrische zorg), wijst de Raad er evenwel op dat de loutere verwijzing naar de algemene situatie in psychiatrische instellingen in Georgië niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in het land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven desbetreffend in gebreke. De geciteerde informatie kan bezwaarlijk worden veralgemeend naar of toegepast op verzoekers situatie. Voor zover uit de door verzoekers aangehaalde informatiebronnen kan blijken dat personen in psychiatrische instellingen in Georgië niet beschermd worden tegen geweld, onmenselijke en vernederende behandelingen, kan noch uit verzoekers verklaringen, noch uit het verzoekschrift blijken dat dit dermate ernstig is dat het aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, noch in andere zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het voorgaande vindt eveneens bevestiging in het feit op zich dat Georgië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3, van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan

worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het EVRM, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het *non-refoulement* beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

2.3.10. Tijdens haar persoonlijke onderhoud gaf verzoekster aan getuige van Jehova te zijn en dat zij daardoor in Georgië problemen met haar familie en met die van haar echtgenoot heeft gekend maar daarnaast met niemand anders (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 10 november 2021, p. 2). Uit de lezing van de gehoorverslagen blijkt evenwel dat verzoekster de relatie met haar echtgenoot opgaf als hoofdreden voor het vermeend blijvend, gewelddadig geïsoleerd worden door de beide families. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de bijkomende reden, namelijk de geloofsovertuiging, mee in overweging werd genomen maar dat, zoals hiervoor genoegzaam is komen vast te staan, geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden asielrelaas. Het weze herhaald dat verzoekster nergens aangaf omwille van haar geloofsovertuiging problemen in de Georgische maatschappij te hebben gehad of dat zij hierdoor enige discriminatie heeft ervaren, zodat de verwerende partij niet kan worden verweten niet de nodige aandacht hieraan te hebben geschonken.

De Raad volgt verzoekers in zoverre zij betogen dat de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming een toekomstgericht onderzoek vereist, doch benadrukt dat het een individuele beoordeling betreft waarbij rekening dient te worden gehouden met de concrete omstandigheden eigen aan de zaak en de persoon van de verzoeker en dat een loutere verwijzing naar algemene informatie over de situatie van getuigen van Jehova in Georgië op zich niet volstaat om een gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Met hun verwijzing naar algemene informatie en rapporten, die van louter algemene aard zijn en geen betrekking hebbend op verzoeksters persoon, kunnen verzoekers geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoekster bij een terugkeer naar het land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd omwille van haar geloofsovertuiging. Het komt verzoekers toe om de nood aan internationale bescherming *in concreto* aan te tonen en zij blijven hier desbetreffend in gebreke. De verwijzing naar twee arresten van de Raad is *in casu* niet dienstig, nu rechterlijke beslissingen volgens de continentale rechtstraditie geen precedentwerking hebben. Bovendien dient elk verzoek om internationale bescherming individueel te worden onderzocht, rekening houdend met de elementen eigen aan het concrete geval.

De Raad benadrukt nog dat uit de informatie die door verzoekers wordt geciteerd in het verzoekschrift weliswaar blijkt dat de getuigen van Jehova in Georgië gemarginaliseerd zijn en dat het behoren tot deze gemeenschap kan leiden tot problemen, voornamelijk met medeburgers, discriminatie en haatmisdrijven, doch hieruit blijkt niet dat het behoren tot de getuigen van Jehova per definitie vervolging met zich meebrengt. Er kan niet *a priori* worden aangenomen dat iedere getuige van Jehova in Georgië een aanzienlijk risico loopt om slachtoffer te worden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en het loutere feit aanhanger te zijn van deze religie is dan ook niet voldoende om te besluiten tot het verlenen van een beschermingsstatus.

2.3.11. In acht genomen wat voorafgaat, met nadruk op de vaststelling dat verzoekers' algemene geloofwaardigheid *in casu* niet is komen vast te staan, kan vastgesteld worden dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekers.

2.3.12. Waar verzoekers verwijzen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegronnd is en het risico op ernstige schade reëel is, indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met

dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers' verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.13. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.14. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, tonen verzoekers niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen, andere dan de psychische problemen van eerste verzoeker waarover hiervoor reeds is geoordeeld, waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviseerd. Verzoekers maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Georgië zouden hebben gekend.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit niets blijkt evenwel dat er heden in Georgië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

Verzoekers tonen, gelet op het voormelde, niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.15. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekers met recht geconcludeerd:

“Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2.3.16. Waar verzoekers aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekers neergelegde documenten en dat verzoekster tijdens drie persoonlijke onderhouds bij het commissariaat-generaal de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming, alsook dat van verzoeker (die omwille van blijvende omstandigheid waarop hij geen invloed heeft niet gehoord kon worden) omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en voldoende bestudeerd en heeft zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.3.17. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.18. Uit het voorgaande blijkt evenzeer dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.19. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS